

[Lorentzen.]

set kun skulle angive linien, medens detaljerne blev gennemgået først og fremmest i udvalget og derefter ved anden behandling.

Der har været talt så meget om opsparring. Hvis man koldt og forstandsmæssigt skulle søge at finde ud af, hvad der vil gavne opsparringen mest, er der i hvert fald for mig ingen tvivl om, at så skal aldersrentens grundbeløb ikke være for store, samtidig med at de såkaldte pensionsbeløb er forholdsvis beskedne, for hvad vil der så ske? Der vil ske det, at folk siger: afstanden mellem de to tal er så kolossal, at de 30 pct., som i og for sig var berettiget til aldersrente i øjeblikket, men som ikke tager den, mere og mere svinder ind, og derved bebyrdes det offentlige med store udgifter.

Der har været talt meget om det af min udmærkede partifælle hr. Elmquist i kommissionen stillede forslag. Jeg har iøvrigt også nævnt, at vi skulle se på det, og at vi havde sympati for det. Men når man taler om, at hr. Elmquists forslag også regnede med en ekstra skat, må jeg dog dertil sige, at der er sket et og andet her i Danmark siden da. Vor økonomiske situation er ikke så god i dag, som den var for et par år siden.

Den højtærede finansminister, som jo er en saglig mand, har også talt, og det er såre naturligt, da det er ham, der skal skaffe pengene. Den højtærede finansminister spurgte, om venstre er villig til at påpege, hvilke besparelser der kan være tale om. Jeg må sige, at det tilkommer jo egentlig en finansminister, der kender hele statens regnskab, at komme med forslag til besparelser; men hvis den højtærede finansminister har interesse i at se sagen udfra vort synspunkt og i at få os med i et forlig, skal jeg gerne prøve at løfte sløret for noget af det, jeg har tænkt på. Det er givet, at man kan standse udgiftsforøgelsen ved at udskyde nogle lovforslags gennemførelse til senere, for hvis skuffen er fyldt med en masse kostbare forslag, man ønsker gennemført i den nærmeste fremtid, særlig hvis tiden stunder mod valg, kan det blive så kostbart, at ingen kan trække læsset. Jeg tænker her f. eks. på det foreslåede tvungne 8. skoleår, hvis gennemførelse ikke vil være nogen helt billig foranstaltning. Eller var det ikke på sin plads at undersøge administrationen af

loven om ungdomsundervisningen? Det er givet, at denne lov koster langt mere i dag, og at den støder på meget større modstand, både i kommunerne og i befolkningen, end det var tilfældet, da den blev vedtaget.

Det ville måske også være rimeligt at spørge sig selv, om man ikke skulle have fulgt venstre, da vi ønskede en maksimalgrænse for statens tilskud til byggeriet af højskoler, landbrugsskoler o. s. v. Jeg fik for nogle dage siden på et møde at vide, at Esbjerg Arbejderhøjskole har kostet 4,4 mill. kr. Jeg ved ikke, om tallet er rigtigt, men hvis der er nogen, der mener, det er forkert, er der lejlighed til at afkræfte det nu. Hvis det er rigtigt, betaler staten et tilskud på 3½ pct. af disse 4,4 mill. kr. Der må dog være grænser for, hvor langt Danmark skal gå med hensyn til flothed, selv om den høje regering måske kan forevise en film om denne skole, om dens indretning og om, hvor kostbart den er udstyret.

Dernæst et andet spørgsmål, et gammelt, som jeg kunne tænke mig man skulle se på, nemlig spørgsmålet om skolebespisning. Jeg tror heller ikke, der vil ske det fjerneste ved, at socialministeren gemmer sine forslag om mødrehjælpsinstitutionerne og om den såkaldte appelinstant for invalideforsikringsretten.

Der er muligheder nok at tage fat på, og jeg tror egentlig, at der dybt inde i det radikale venstres rækker vil være lydhørhed overfor tanken om først og fremmest at prøve at finansiere loven ved besparelser på de offentlige udgifter i forbindelse med en standsning af en yderligere strøm af udgifter udover det danske folk.

Poul Møller: Jeg er næsten helt bange for at gøre nogle bemærkninger til den højtærede socialminister, for det kan måske give anledning til, at tinget for tredje gang får forelagt de tre lovforslag; men jeg går ud fra, at den højtærede socialminister nu er overbevist om, at vi her i tinget ved, hvad de indeholder, og at det kun var til tingets brug, han påny fremsatte lovforslagene i sin replik.

Jeg vil gerne overfor den højtærede socialminister og det ærede medlem hr. Bundvad gøre nogle bemærkninger vedrørende min og mit partis principielle stilling til disse forslag. Jeg forstod såvel på den højtærede